

antea dixit, *πονηρὲ κόμματος*. Bene est autem, quod Sycophanta polliciti sibi sycophantas adiungi, & improbos, ut cui non liceat cum bonis congruere. Quando enim fiat, ut qui bonus vir sit, bonum & infontem accuset? *ἰχυρὸν*, potentem: interim tamen Pluti potentiam notat sibi esse inuisam, ut per quam ad extremam sentiat se redactum pauperiem. Proinde contemptim & inuidiosè addit *τῆτον*. *ποιήσω*, iisdem verbis Penia vsa est antea aduersus Chremylum, rogantem quanam ea tandem esset. *εἰς ὧν μόνος*. Certum est *ἂν* participum vacare, & *μόνος* idem quod *εἰς* esse, ideo autem additum, ut culpam violatæ democratiae in hunc unum conferat expressius. Est hæc insignis calumnia, ait Plutum velle *μονοκρατίαν* & tyrannidem introducere, *δημοκρατίαν* verò velle suppressere. Est *μονοκρατία* vbi vnus imperat, *δημοκρατία*, vbi vniuersus populus. Quædam monocrata erit, si Plutus vnus diuites reddat Athenienses, vel pauperes. Id quod fieri, sycophanta manifestissimo experitur argumento. Quæ ex re calumniandi occasionem sibi arripit, ut Plutum ad populum deferat, tanquam *δημοκρατίας* hostem, quam scit Atheniensibus semper multò optatissimam. In democratia hæc obseruantur, *ὅσα τῇ βελῆ ὀφείλει, ταῦτα ὑπὲρ τὸν δῆμον ἀναφέρεται. ἢ δὲ τῶ ἐναντίον, τὰ ὑπὸ τῶ δῆμου ψηφίζομεθα, ἐκ τῆς βελῆς κυρεται.* id est, Quæ consilio, &, ut sic dicam, senatui Atheniensi, visa erant, ea ad populum referebantur, & è diuerso, quæ populus decreuerat, consilij autoritate confirmabatur, ut hæc duo *βελῆ* & *ἐκκλησία*, rempublicam. Atheniensium vniuersam moderarentur. Quare qui hæc euertenda censuisset, simul censendus erat, vniuersam euertere velle rempublicam, & democratici status autoritatem. *πανοπλίαν*. hoc nomine comprehenditur vniuersus armorum apparatus, omnia simul arma, intelligit ridiculè suum palliolum & calceos

A quibus quondam vsus erat aduersus rigorem hyemis, non secus quàm suis armis aduersus hostem miles solet: illis autem sycophanta exutus ab Iusto, à Carione est antea ornatus. *βαλανεῖον*. Dictum supra est balneum brumali tempore locum suffugij iis fuisse, qui præ inopia domi suæ ignem extruere nequirent. Quem locum sycophantæ esse expetendum ideo putat, quod nudus penè sit. Propterea cum nidorem culinæ suæ olfacere se antea simularet, Carioni roganti *κακόδαμμον ὁσφραίνει τί;* respondit Iustus, *τῆ ψύχης γ' ἴσως, ἐπεὶ τοῖσδε ἀμπέχεται τριβώνιον. κορυφαῖος*, princeps & primarius, à *κορυφή* dictus, qui vertex est, & summa capitis pars, *ἐνδοξος* & *ἔξοχος*. *ἔσπικας*, perfectum medium ab *ἐσπίκομαι*. *θέρει*, imperatiuum verbum à *θέρωμαι*. *εἰσίν*. Verbum est militare, quo locus notatur, quem miles defendendum suscipit. Respicit ad *πανοπλίαν*, ut perduret in metaphora. *ποτέ*. cum pauper essem ut tu. Sed hoc tam debet gratum esse Iusto, quòd illic ob probitatem esset, quàm sycophantæ ingratum, quòd ob improbitatem futurus illic sit. *ἐκείνῃ*, illius, & notissimi commatis. Iam enim apud omnes percrebuit, eos tantùm pauperes esse, qui mali sint. *προσεύχη*. Ea sanè gratia Iustus dixerat se huc concessisse,

Ἄνθ' ὧν ἐγὼ πρὸς τὸν Θεὸν Προσευξόμενος ἦκα διησίμως ἐκθάδε.
Ergo Carione & Iusto domum Chremyli ingressis, Sycophanta disparuit. Chorus in prosœnio canit, cui superuenit anus libidinis indomita, Plutum queritans, ut apud eum expostulet, de iuvene amatore, à quo ipsa paulò ante fuerit relicta. Discessionis causa diuitiæ fuerunt, quas speciosus adolescens ideo nactus est, quòd probus, & indolis bonæ esset, nam paupertate contactus, anicula amore captum se esse prius simulabat: reuera enim à putidis meretriculæ moribus alienissimus erat.

ΧΟΡΟΥ.

ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΥ, Σκηνὴ τετάρτη.

ΓΡΑΥΣ, ΧΟΡΟΣ, ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

BISETVS. Πάρεσιν ἢ δὴ ὀ νεανίας, ὃν ἡ γραῦς ἐφίλει, ὃς πλὴν φίλην ἰδὼν αὐτὸς, καὶ ὁ Χρεμύλος ποιή-

Γρ. **A**ρ' ὦ φίλοι γέροντες, ὅππῃ πλὴν οἰκίαν Ἀσίγμεθ' ὄντως τῆ νεῆς τούτου Θεοῦ, Ἡ τῆς ὁδοῦ τῶ ὄψωπαν ἡμαρτήκαμεν.

Χο. Ἀλλ' ἰδ' ἐπ' αὐταῖς τὰς θύρας ἀφίγημεν Ὡ μαιρακίσκη, πτωθάνει γδ ὠρικῶς.

Γρ. Φέρε νῦν ἐγὼ τῆς ἐνδοθι καλέσω πινά;

Σχόλια. Ἀρ' ὦ φίλοι γέροντες.] κορωνίς ἕτερα ὁμοία. οἱ δὲ σίχοι ἰαμβικοί τείμετροι ἀκατάληκτοι πδ. ὧν τελευταῖος, σέφωνον γέ τσι καὶ δ' ἄδ' ἔχων πορευεται. ὅππῃ τὰ τέλει κορωνίς, ἀλλ' ὡς ἀρ' ὦ φίλοι γέροντες. γρῶς ὅστις, ἢ τις πρῶτον ἐμειδῶτο νεανίσκον δίχασον, ὅππῃ

CHORI.

ACTVS IIII. SCENA IIII.

ANVS, CHORVS, CHREMYLVS.

λαίς, καὶ πικροῖς σακάμμασιν ἐνδεχόμενοι καταγελάσει.

Dicite mihi optimi senes, an ad domum Eamus huc rectè, noui istius Dei: An verò aberrauerimus à tota via.

CHO. At scito ad ipsum te peruenisse ostium, Mea adolescentula: nam oportune interrogas.

GAN. Quid si nunc aliquem huc à domo euocem foràs?

τῶ γαμῆν αὐτῶ. οὗτος δὲ πλουτήτας νῦν ὡς δίχασος, εἶασεν αὐτῶ. διὸ καὶ κατὰ τοῦ Πλούτου. Ὡ μαιρακίσκη.] προσπαίζουσι τῇ πρεσβυτιδί οἱ γέροντες. κμειρακίσκη μδ, εἶα τὸ πειρωμένον τῶ ὠραίσμου. ὠρικῶς δὲ ἢ ἐκ πορευῶς, ἢ κατὰ κερῶν.